

SÖHBƏT

-Sonuncu şerini nə vaxt yazmısan?
- Birinci şerimi yazdığım günü.
- Sənə nə veribdir şeir yazmağın?
- Bir “baş ağrısını”, bir qara günü.

- Eləysə, gəl at sən bu şerin daşın,
Bir ömür yaşarsan - ağrımaz başın.
Əzizim, fikrindən, sən allah, daşın,
Qələmdir, şeirdir mənim candaşım.

Mənə ümid verən, yaşadan onlar.
Onlardır şeriksiz varım, dövlətim.
Gözümün qarası, ağı da onlar,
Onlarda yaşayır sevgim, nifrətim.

Hər dəfə əlimə qələm alanda,
İlk sözü, son sözü yazılır sanki.
Birinci şerimin həyəcanını
Yaşadır sonuncu şerin ahəngi.

Həm sözə qul oldum, həm də Allaha,
Xəyanət etmədim heç birinə də.
Sözdə yaşatsam da Allah sirrini,
Vaqif olanmadım bir sirrinə də.

Qələmin bətnində, sözün canında
Uyuyur göylərin, yerin cövhəri.
Bir damla cövhərdə olub bərqərar
Həm Tanrı əməli, həm şeytan şəri.

Qələmdir ayıran haqqı nahaqdan,
Qələm tutan əlsə haqq ola görək.
Onda nə haqq itər, nə nahaqq bitər,
Onda xoşbəxt olar - yaşar gələcək!..

SUAL

70 illiyimə

Dünya!..
Səndə nəyim qaldı?
Susursan!..
Nə verdin ki, nəyim qala?
Nə bağım var, nə bağatım,
Nə itim var, nə də atım.
Nə təzəm var, nə boyatım...
Tək əprimiş canım qalıb-
Allaha şükranım qalıb.
Bir də quru söz ünvanlı
qələmli ad-sanım qalıb...
Bilirəm ki, ya tez, ya gec
alassan onları məndən...
Onunçün də illərdir ki,
küsub səndən
nə xeyrinə qarışırım,
nə şərinə.
Özüm qana-qana, vallah,
sənlə pərdəni götürüb
çox da getmirəm dərinə!!..
İndi özün götür-qoy et,
sən neylərdin
olsaydın mənim yerimə?!..

14.08.2021

ALLAH ADAMI

Ürəyi Günəşə açılan adam,
Hardandır bu qədər sevgi, məhəbbət ?!
Hardandır bu qədər hörmət, ehtiram?!
Bu qədər tükənməz, sonsuz sədaqət ?!

Görünür, adam tək yaşamaq olar,
Təki, ləyaqətin, qeyrətin olsun.
Dünyanın yükün də daşımaq olar.
Qəlbində təpərin, cürətin olsun.

Sən bunu bacardın, Allah adamı!
Prometey ömrünü yaşamağınla.
Əridi qəlblərin qaranlıqları,
Zülmətləri yaran gur işığınla.

Bacardın şeytanı mələk etməyi,
Bacaran yaşayır, yaradır ancaq.
Yaradan Günəşdir, qürub etsə də,
Sabah daha aydın, parlaq doğacaq.

HAQQIN YAZAN ƏLİYƏM...

Mən Tanrıdan gələn elçi
Haqqın çarpan ürəyiyəm.
İnsanlığın qibləgahı,
Bəşəriyyət görəyiyəm.

Sözlə doğrulub varlığım,
Zatımdadır yar-karlığım,
Özümdə öz güzərləyim...
Zamanda zaman dəmiyəm.

Abi-həyat cismimdədir,
“Lövhü-məhfüz” ismimdədir,
Adəm mənim qismimdədir...
Saf könüllər diləyiyəm.

Mən gəlmədim, göndərdilər,
Göydən yerə endirdilər,
Nə dedi onlar dedilər...
Mən onların mələyiyəm.

Yüküm yüklərdən ağırdır,
Dilim deməkdən yağırdır.
Qəlbim fağırdan fağırdır...
Haqqla nahaqq ələyiyəm.

Sorumluyam hər sorğuya,
Həm əyriyə, həm doğruya,
Haqqdan gələn hər ağrıya
Dözən dəlidən dəliyəm.

Qalanmışam oddan oda,
Yaşayıram yaddan yada,
Haqq üçün olmuşam fəda...
Mən Haqqın yazan əliyəm.

Yol göstərən yolçum oldu,
Mən elçiyə elçim oldu,
Hər vəhyi bir ölçüm oldu...
Onunçün haqq ələmiyəm.

Yaza-yaza ozan oldum,
Haqq sirrini yozan oldum,
Şərdən şəri pozan oldum.
İndi pirlər qələmiyəm...

21.10.20201

İNANIB ALDANMA...

*“İnanmasan, yaşamaq olmur”
əminliyi ilə yaşayanlara*

Hər şeyə darılıb üzümə özünü,
Dildaş olmadığın dillərdən uzaq.
Üzə gülümsəyən üzgözlərdən,
Əlinə əl yetməz əllərdən uzaq...

Öz yükün, öz yolun, mənzilin olsun,
Bil ki, gündoğanın, günbatanın var.
Gündə bir yol tutub ayaq döyəndə
Olmaz nə sədaqət, nə də etibar.

Çətindir, bilirəm, ürək qızdırmaq,
Sənə ürəyindən “pay” verənlərə.
Bir az səbirli ol, bir az da ayıq,
Yerli-yersiz sənə say verənlərə.

İnanıb aldanma inandığına,
Aldana-aldana yaşamaq çətin.
Aldana-aldana yaşasan əgər,
İtər ləyaqətin, düşər hörmətin.

Demirəm, hamıdan çəkin, kənar göz,
Bəlkə də, ən böyük günahdır bu hal.
Daş daşdır, daşlarda inam olmasa,
Dağlar da diz çökər, düşər qalmaqal.

Bir qismət payıdır ömür də, gün də,
Kiminə işıqdır, kiminə zülmət.
Zülməti işığa döndərənləri
Yaşadar məhəbbət, tapar səadət.

Yaşa, ürəyinlə, eşqinlə yaşa,
Neçə ki, gözlərdən çəkilməyib nur.
Aldanma, yalmanma kimsəyə, nəyə,
İnsanı yaşadar sevgi və qürur...

27-28.07.2021

BİR ŞƏKLİN TƏƏSSÜRATI

Elə bil ki, dünənmiş
altmış il bundan əvvəl,
Gözlərimin önündə
canlanan əzəmətli
“Atam” adlı o heykəl:
“Kəndə şəkilçi gəlib,
yığışın qonum-qonşu,
yaxın, tanış, dost-biliş,
Gəlin şəkil çəkdirək,
Heç olmasa, bir kərə
durub çiysin-çiyinə
qohum kimi, dost kimi
bir şəkildə birləşək.

Bu günlərdən xatirə,
Bu gündəki sədaqət
qalsın bizdən yadigar
gələcəyə əmanət.
Ya qismət, o zamana
ölən, qalan kim olar.
Kimlər baxıb şəkilə
kimləri yada salar.”

Elə bil ki, dünənmiş
bu haray, bu təlaşlar.
İllərdir o çağların
fərəh dolu günləri
silinməz yazı kimi
ömür-günümdə qışlar.

...İndi durur o şəkil,
o zamanın, o anın
canlı xatirəsitək,
Bir az həlim, bir az sərt,
bir az miskin və kövrək.
Duruşlar solğun, məhzun,
baxışlar lal və susqun...

Kimi köçüb dünyadan,
Kimi uçub yuvadan,
Kimi də son nəfəsdə
asılbıdı havadan...
Yoxdur çoxundan soraq,
İllər alıb apardı.
Zamanın üzü dönsün...
Çox arzunu, ümidi
kökündəncə qopardı...

...Bir vaxt əl-əl dolanan
sevinci, məhəbbəti
ürəklərə od salan
bu əziz-xələf şəkil
İndi solub, sozalıb,
Şəkillərin içində
yadlaşaraq qocalıb.

25.01.2022

VARIB

...Yaman söndü bu od-ocaq,
Külü də qaysaq bağlayıb.
Bir vaxtlar odu bir yana-
Közü də sinə dağlayıb.

Buza dönüb yanar daşı,
Donubdu yanaqda yaşı.
Köçüb gedibdi yurddaşı...
Qorun da yellər aparıb.

Bu da belə bir yazıdı,
Ömür-gün də ayazıdı.
Çalınan ta qəm sazıdı...
Hayını simlər qoparıb.

Xanəli, xan xandan gedər,
Gələr kandan, candan gedər.
Nə getsə, məkandan gedər,
Məkan var ki kandan varar

09.02.2021

İTDİ HƏQİQƏTİN HƏQİQƏT ANI..

Yenə cin atına minibdi dünya,
Yüyni İblisin yedəyindədir.
Yenə qan püskürür başsız başçılar,
Bilmirsən, kim dəli, kim divanədir.

Gözlər od saçanda itir ağıllar,
Beyinlər, ürəklər qəzəbə dustaq.
Dünya şairləri, söz adamları,
Dağlar dünyamız biganə qalsaq.

Xanəli KƏRİMLİ

Dünya yaranmayıb topla, tufənglə,
Dünyanı yaradan SÖZ olub ancaq.
Sözün qüdrətindən, sözün gücündən
İblis də, şeytan da düşübdü qaçaq.

Bu dünya fəlakət burulğanına
O zaman düşdü ki, SÖZ güllələndi.
Söz öldüyü gündən çaşdı ağıllar,
Dünya qana düşdü, qana bələndi.

İtdi həqiqətin həqiqət anı,
Dünyada top, tufəng hakimi- mütləq.
Çaşan ağılları, coşan qanları
Kimlər yedəkləyib, kim saxlayacaq?!

Sonu görünmür heç bu qan-qadanın,
Dəyişib yerini haqq ilə nahaqq.
Heç də öyünməsin iblis imanlı,
Vidəni ləkəli, çörəyi qanlı...

Dünyaya düzəni gətirən ancaq,
Şatrlər olacaq-Tanrı olacaq...

05.02.2022

BİR DƏ ÇƏTİN GƏLƏ

ƏLƏ BU DÜNYA

Bir vaxtlar “dost-tanış” başımda idi,
İndi bir zəngə də yoxdur gümanım.
Özüm öz içimdə təlatümdəyəm,
Tufanlı dənizdir mənim hər anım.

Hər anım qərq olur düşüncələrdə,
Ələyib kəpəyin qatıram una.
Nə qədər çalışıb-çapalasam da,
Düşürəm zamanın burulğanına.

Nə qədər çəkəcək bu qovhaqovlar...
Elə hey vuruşda, döyüşdəyəm mən.
Təzədən dünyaya gəlməyəcəm ki,
Bir yol da xoş üzün göstərsin aləm.

Kim nə aparıbdir qara torpağa?
Mənim apardığım nə olacaqdır?
Kimdən nə qalıbsa bu ac dünyaya,
Məndən də bir quru ad qalacaqdır.

Nizamı pozulub nizam quranın,
Sanki Ayla Günəş dəyişib yerin.
Az qalıb Yer çıxsa öz məhvərindən,
Qaçıbdı rəngi də dibsiz göylərin.

Bir də çətin gələ ələ bu dünya,
Nə dağda qarı var, nə bağda barı.
O qədər gözümdən düşdü ki dünya -
Bir toz dənəsi tək yox etibarı...

